

Glasilo Prekmurških Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrinleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črenšovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglaš (inserati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimeter 1.30 fil.
za ednok, za večkrat

Srcé!

Mala kotriga v človečem teli je srce pa itak največ reči ma v njem mesto. Celi svet je včas v njem. Za-
lost i radost, ljubezen i sovražstvo,
miloba i srdovje, jakost i greh, zata-
juvanje i strast, lepota i grdoba, lelija
čistosti i kopriava razvuzdanosti, to
vse lahko raste v srci. Zemlja člove-
čega srca vse obrodi, dobro i slabo.
Največje do nebe segajoče jakosti,
od pečine trše kreposti so ravno-
tak zrastle z človečega srca kak hū-
dobije peklenske.

Kak je to mogoče? Dva zroka
sta. Prvi je naša slobodna vola. De-
lamo, ka ščemo. Dober Bog je svojo
deco iz dobrote i lubezni v prostosti
stvoril, samo ka v nogi to prostost odā
za hipno vživanje i postane rob svo-
jega lastnoga, puntarskoga bitja.

Drugi zrok je to, ka si naše
srce ne poišče pravoga prijateljskoga
srca, po šterom bi se lahko ravnalo,
kam bi se moglo v radosti, tužnosti,
v dvojnosti nasloniti, da ne bi
zablodilo.

Srcé potrebujemo, štero ne more
zabloditi, štero je vsikdar dobro i
plemenito, štero ma tolažbo i moč za
vsakoga brez razločka. Što takše srce
najde i se na njé nasloni, se po njem
ravna, bo v svojem srci pridelavao
najbogatejšo žetev vsega lepoga, poš-
tenoga.

Pa je sploh mogoče najti srce,

v štero je samo plemenitost, dobrota,
vsmilenost posejana? — Jeste takše
srce. Bog je vido pokvarjenosti i na
vso mogočo grehoto nagnjenost člo-
večega srca. Smililo se njemu je to
ubogo njegovo stvorenje, rešiti je
šteo i vzel je za svoje, osvojlo si je
človeče srce. Vse, ka Bog ma, je prišlo
tak v edno človeče srce. Neskončna
njegova moč, modrost, dobrota, sve-
tost, vsmilenost se je neločljivo zo-
selila v človeče srce, štero je tak
postalo krao vsakoga srca i tomi
človeče — božemi Srci je ime: Jezu-
sovo srce. Je poznate?

Dve obletnici.

Maja meseca zadnje dni 29. i
30. je Slovenija i cela Jugoslavija
obhajala spomin dva svojiva velikiva
moža, spomin življenja i smrti. Se-
demdesetletnico rojstva je slavila
cerkvenoga vladara, dr. Jegliča An-
tona Bonaventura, knezoškofa ljub-
ljanskega i dveletnico smrti dr. Krek
Ivana, njihovoga duhovnika. Oba sta
delala za eden cil, naj prosti, blaženi
bo jugoslovanski rod po svojoj veri
v novoj domovini, naj vživa dobrote
slobode v vsakom pogledi v cerkvi,
v delavnici, na poli, povsod.

Naj se Jugoslovani vsi v edno
prosto državo zjedimo, je bila miseo
† Kreka z dr. Korošcom. On je oča
Jugoslavije z dr. Korošcom.

I gda je svojemu sinu na grob
postavila Jugoslavija kameni spome-
nek, je vživela v našem srci na spo-
min pokojnomi dr. Kreki ljubezen,
delavna ljubezen do svoje domovine
po zgledi 70 letnoga ljubljanskoga
knezoškofa. Njegovih 70 let je ne
drugo kak nepretrgana Kristušova
delavna ljubezen za svoj narod, za
vse ljudi. Teliko delati v cerkvi i
zvana njé, kak delajo prezvišeni
ljublanski knezoškof, se niti popisati
ne da. Orač, vladar je ne telikokrat
na njivi kak oni v spovednici, na
predgani, kosec ne mahao teliko-
krat z svojov kosov, kelikokrat so
oni prišli za pero, naj branijo z njim
po najlepših knjigah Kristušovo vero.
Poznate St. Vid? Velikanski zavod je
to poleg Ljubljane, v šterom se do
400 mladencov v krščanskem duhi
vzgaja, ka postanejo dobri duhovniki
ali pravi krščanski svecki možje. Kaj
dohodkov so meli, so potrošili knezo-
škof na te zavod, šteri pa, ar je mi-
lijone koštao esce v mirnom časi,
neso zadostivali; zato so s Kristu-
šovov poniznostjov šli prosit, koldi-
vat i spravili so vkup, potrebni zne-
sek. Dr. Istvan Viljem, naš † pšpek
so jih tudi sprejeli i podarili njihov
zavod, zavod, šteroni spodobnoga ne
v celoj bivšoj Austriji-Madžarskoj,
zavod, šteri je pod svojo streho vzel
tudi naše prekmurske dijake po po-
sebnoj naklonjenosti i dobroti Prez-
višenoga Knezoškofa.

Podlistek.

Od kovača.

Narodna legenda.

Ednok je bio eden kovač. Te se
je pa zgodilo, ka sta sveti Peter pa
Kristoš k njemu prišla, pa sta pri-njem
ostala na obedu.

Gda so se najeli pa napili, je
pravo Kristoš kovači:

— No kovač, da si bio tak do-
ber, ka si nama dao jesti pa piti,
zato si daj zvoli tri reči, štere ščeš
meti, ka te tisto dobiš.

Kovač si je včas zvolio:

— Rad bi meo vsigdar takše
zelje, kak smo je zdaj jeli, pa edno
takšo gruško, ka gda bi što na njo
odlišeo, te prile nebi mogeo ž nje,
pokeč meni nebi vola bila.

To je bila kovačova prva žela.

Kristoš njemu jo je spuno, Sveti Peter
je pa skrma šošnjao kovači pod vuho:
Dušno zveličanje si prosi, dušno zve-
ličanje!

Kovač je svetoga Petra nej pos-
lušao, liki je proso Kristoša:

— Ob drugim bi rad meo takši
stolec, ka či si što na-njega sede, naj
nebi mogeo prle stanoti, pokeč meni
nede vola.

To je bila kovačova druga žela.
Kristoš njemu je to tudi spuno. Sveti
Peter je pa pali šepeto kovači pod
vuho: Dušno zveličanje si prosi, duš-
no zveličanje!

Kovač je nej poslušao svetoga
Petra, ka bi si proso dušno zveličanje,
liki je pravo Kristoši:

— Ob tretjim bi pa rad meo
dugi žitek, pa takši klepač, ka gda bi
ž njim vdaro, naj bi jih te zravna
dvanejset spadnolo.

To je bila kovačova tretja žela.

Kristoš njemu je to tudi spuno, pa sta
te šla s Petrom dale po sveti.

Kovač je zatem jako dugo živo,
pa je velki pijanec postao ž njega.
Jesti je meo vsigdar zadosta, zato ka
njemu je zelje, štero si je od Kristoša
sproso, nigdar nej zmenkalo.

Te je pa ednok, gda je pa v
krčmi bio, prišeo vrag po-njega, pa
njemu je pravo:

— No kovač, zdaj bom te jaz
neseo, zakaj si si nej dušnoga zveli-
čanja sproso.

Kovač njemu je nato odgovoro:

Dobro; samo hodva prile domo,
ka jaz nekši račun dam svojoj ženi pa
ditičom.

Gda sta prišla na kovačov dom
je kovač vraga vni našao, on je pa
šo v hižo. Vragovi so se pa zdaj
jako povidle gruške, pa je odlišeo gor
na gruško, ka bi si jih eno pet vtrgno
pa v žep djao.

I kak grof Majláth púšpek na Erdeljskom so svojim dúhovnikom v pastirskom listi nazložili navuk jedino pravi, ka krščenik svojo vero povsod, v politiki túdi more pokazati i votum samo na tistoga človeka sme dati, šteri bo brano pravice krščanske, pravim, kak te pobožen púšpek, ravnotak so delali túdi ljubljanski pobožen, svetoživeči knezoškof, z cele moči so delali, naj v njihovej púšpekiji zmaga krščanska stranka "kmečka zveza" ali pod drugim imenom "Slovenska ljudska stranka" (szlovén nép-párt.) Keliko špotov, keliko preganjanj so pri tom odločnom nastopi pretrpeli! Pa vse to jih nej odstrašilo. Šli so naprej, sprejeli Krekovo miseo, potegnoli so se za ustanovitev Jugoslavije, pri tom vódržali, čeravno so najgršo nezahvalnost želi pri tom svojem rodoljubji ravno od tistih, ki bi ji mogli podpirati.

Sveta meša, štero so v ljubljanskoi stolnici na svoj 70. rojstni den slúžili, njim je plača za vse, kaj so Kristušovej Cerkvi, njenim ovcam včinoli: milijoni so molili za njih tistoga Boga, ki jih je vodo i v starosti k svojemi oltari pripelao i milijoni so venčali njihovo ljubezen do Jugoslavije s tistimi vencí, štere je dobo grob njihovoga dúhovnika, velkoga narodnjaka, dr. Krek Ivana od sveta slovenskoga.

V slovensko gimnazijo v Soboti!

Dosegnoli smo, ka smo srčno želeli, mamó v Soboti slovensko gimnazijo. Kak velika dobrota je to! Domá, v bližini doma, kam starišje kdašče lehko poglednete za svojov decov, mate priliko, da se vam deca za vsaki stan more znavečti: za po-

povskega, doktorskoga, učiteljskoga itd. Inda ste daleč mogli davati v šolo svojo deco, tú je bliži mate! Pa ne samo bliži, falej je kak indri. Zadruga je 15% falej davala dozdej dijakom vse reči, kak drugim. G. ravnatelj se pa za svojo deco ne more boljše skrbeti kak se za vašo, celo Slovenijo je gor vdaro i nabralo do 30 jezera koron za siromaške naše dijake. Profesore gimnazije verno včijo deco, krščanski navuk se ne vpúšča, poleg slovenščine se túdi vgrščine i drugoga jezika lahko navči deca. Zato pa Prekmurci, v Sobočko slovensko gimnazijo dajte spisati svojo deco.

V pišúvanje se bo vršilo junija 30. i julija 1. 2. 3. od 8-vóre predpoldnom naprej v hrambi gimnazije.

Sprijmejo se dečki i deklice, ki so spunili 10. leto.

Staršje zglasite se s svojov včenja želnov decov té štiri dni v Soboti pri ravnateljstvu državne gimnazije i vzemite sebov krstni list i šolsko sve-dočanstvo svojega deteta.

Glasi.

Zavúpnikom kmečke zveze!

Dnes tjeđen smo vas pozvali na sestanek v Beltince na 14. junij. Vzemi-te na znanje, da mo té sestauk 20. junija, v nedelo meli v Beltincih popólane po večernici. Pridite Zavúpniki, i vsi, ki se brigade, da se olejša gospodarska teškoča našega Prekmurja. Pridite iz vsake vesi nešteri na sestanek k. z. v Beltince jun. 20.

Na bratonskom tabori, je gučao ešče g. Žebot Franc, tajnik kmečke zveze iz Maribora, od agrarne reforme. V poročili dnes tjeđen je izostalo njegovo ime.

Ministerstvu za agrarno reformo „so podvržena poverjenišтва za agrarno reformo“ te reči so dnes tjeđen v tiskarni vópusili pri glasi „Delitev zemlje“.

„Proščenje naj bo i ne piesna zabava“, prosijo cerkveno i svecko oblast trezno misleči ljudje iz vseh far. Proščenje je svetek, je slúžba boža edne fare ali vesi ednok v ednom leti. Nastavljeno je, naj se dúše k Bogi zdignejo v zahvalnosti za dobljene dare celoga leta. A med jezerni če jih sto včini to svojo dužnost. Večina proščenje obhaja z plesom, z pijanstvom, z grehami, začne je z tolvajijov, naj more v krčmo i dokanča je z bitjom, z svajov itd. Ta grešna navada se mora preprečiti od cerkvene i svecke oblasti skupno. Preprečila bi se pa, če bi občina potom svojega župana i poglavarov prosila, zahtevala to od oboje oblasti. To sme včiniti i je še dužna ravnotak, kak je dužna oblast to prošnjo poslušnoti.

Načrt naše državne ustave. Minister, Protič Stojan je skleno načrt (plán), kakšo ustávo (alkotmány) bi dobila naša država. Poleg toga načrta bi bilo v Jugoslaviji devet dežel ali pokrajin, naše Prekmurje z Slovenijov bi bilo deveta dežela; pokrajine bi se potem delile na okrožja (kerület), okrožja na okraje (járás), ti pa na občine. Nemeštvo (plemenitaštvo) kak i veleposestva nerazdeljiva bi se odpravila, za politične prestopke smrtne kazni ne bi bilo, slobodo dobi vsaka vera, delo obrt (ipar), trštvo; pouk v šoláh je brezplačen, tisk je sloboden, cenzure nej, vsi državljani so enáko pravni (egyenjogu) pred postavov. V Sloveniji (v Prekmurji) je slúžbeni jezik slovenski, indri srbo-horvacki. Tak žele naša krščanska stranka.

Zatem je šteo vrag iti dol z grúške, pa je nej mogeo. Kovač je pa prišeo z enov prticov, pa je vraga tak namlato na grúški, ka je vse čaren bio.

Nazadnje je vrag rad bio, ka je sám mogeo tamodnot vujti, nej ka bi šče kovača s sebov neseo.

Na drugi den, gda je kovač pá v krčmi bio, je prišeo po-njega drugi vrag, pa njemi je pravo:

— No kovač zdaj bom te jaz neseo s sebov, da te je včeraj ov nej mogeo odnesti; vej jaz ne bom šo na tisto grúško.

Te sta šla oba na kovačov dom, ka bi kovač račune dao svojoj ženi pa detičom.

Gda sta v hižo prišla, je kovač ponúdo vragi tisti stolec, z šteroga je brezi njegove vole-nišče nej mogeo stanoti.

Vrag si je seo na stolec, pa je

več nej mogeo dol ž njega. Kovač je pa zaj vzeo edno palco, pa je vraga tak zbío, ka si je več nanč mislo nej, ka bi šo po kakšo dúšo. Nazadnje je šče rad bio, ka je sam mogno vujti.

Gda je te vrag nazaj v pekeo prišeo, so ga ovi pitali:

— No, kak si obhodo?

Te njim je odgovoro:

— Komaj sam vujšeo, tak me je narezao!

Te se je spravilo dvanajset vragov po kovača, pa so si gučali:

— Vej ga mi zaj že ovladamo, da nas dvanajset je.

Tej vragovje so kovača pá v krčmi najšli, pa so njemi pravili:

— No kovač, zdaj te pa li odnesemo, da nas dvanajset je.

Kovač njim je odgovoro:

— No dobro; samo hodmo prle domo, ka si jaz nekše cveke napra-

vim, ka bom si s sebov neseo, lejka de mi je ge trbelo.

Šli so zato v kovačnico vsi, ka jih je bilo. Tam kovač vzeo edno železo, z šteroga je šteo cveke delati, pa je je djao v ogenj žariti. Gda se je železo ožarilo, je vzeo v roke tisti klepač, ka ga je od Kristoša dobo pa je vdaro ednok z' njim tak, ka je vseh dvanajset vragov nakla spadnolo. Nato so se detičje pa kovač po-njih spústili, pa so je li tak namlatili, ka so vragovje vsi plantavi postali.

Gda so tej vragovje nazaj v pekeo prišli pa povedali, ka so si strpeli, je vse vrage strah obišeo, pa so pravili:

— Bog vari, ka bi toga kovača što v pekeo pústo!

Kovač je zatem dugo živo, pa je smrti nej bilo po-njega. Nazadnje je že tak stari postao, ka je nej mogeo več meštije delati, pa je tak piti túdi nej meo več za koj. (Dale.)

Ljutomer. Vsi verni katoličanci smo zamerili, ka so „Sokoli“ pri podgavanju božega tela, stali kak cveki, kda so „Orli“ i ž njimi vsi vervajoči krščeniki pokleknoli i molili svojega Boga. Zdaj vidimo, da se „Sokoli“ ne samo ka se ne brigajo za vero, nego jo ešče zametavajo.

Vogrski mir. „Az Ujság“ piše, ka je ministerski svet domobranskomi ministri badskomi Soós Karoli naložo, naj mir podpiše.

Papir za časopise se je tak podražo i zmenkao, kak pišejo ameriške, vogrške i druge novine, ka se knige ne do moge vōdavati, če de to duže trpelo.

Vsaki naj Novine nazaj pošle od junija meseca, ki nešče 20 K. za njē plačati. Do 1. junija so koštale 5 K. to je korona na mesec, od junija do decembra pa ešče 15 koron, zato ka je papir teliko dragši gratao. Za svoj trūd nikaj ne prosimo. Nikoga ne slišimo, da bi ostao naročnik, vsakoga pa zovemo da bi postao naročnik zato ka krščanske novine čteti je dnesden potrebno i dužnost, gda je teliko nekrščanskih, *falejši novin* pa po celom sveti ne najdete kak so naše Novine. Probajte je naročiti pa te te vervali. Dva siromaka naj vkūp-stopita pa edne lahko mata. To je naš tanač.

Vojake pobirajo na Vogrskom, šteri bi vdrli v N. Austrijo i postavili pāli Karola za casara. Vogrska vlada je podpirala to delo, zato jo nemško-Austrijska na račun jemlje.

Žetev v Jugoslaviji se jako lepa kaže, cena naših penez zato raste tak močno, zvuških pa káplje.

Pripravljeni smo z orožjom zabraniti, je naznanila naša vlada talijansko, če bi D. Annunzio vdro iz Reke (Fiume) na Horvacko. Tē puntar ne miruje a na zadnje li obhodi.

Dijaki Krščanski v Zagrebi se združujejo proti židovskim i zatevajo, kak madjarski v Pešti, naj samo en določen del židovov sme stopiti na vseučilišče. Boljševiški židovje so z Pešta pobegnili v Zagrebi tū mirno hodijo v šolo posebno neki Bársony Jenő, šteroga fotografija je v Pešti izložena, naj ga vsaki more poznati i oblasti naznaniti kak strašnoga hūdodelca. Tē prosto hodi v Zagrebi kak piše „Narodna politika“. Proti tem nevarnim ljudem se branijo krščanski dijaki v Zagrebi.

Prostozidarom na Vogrskom, kak pišejo vogrške novine, zaplenijo vso društveno imanje i obrnejo v krščanske namene. Pravčedna odredba. Ki so proti krščanstvi pisali, hujskali, delali, dare nabirali, duše, zagiftali, orsag fundali, naj zdaj podpirajo tiste namene, štere so vničiti šteli. Prostozidarstvo več ne dovoljeno na Vogrskom.

Srbske verske šole so postale državne v Slavoniji i na Horvackom. Mi svojih ne pūstimo v Prekmurji, zato ka nam to prepovedava zapoved. Matercerkvi, štera je naznanjena v novom zakoniki (kniga za cerkvene pravde) v poglavji „de scholis“ — „od šolo“.

Horvackiva pūšpeka Manišič i dr. Njarádi, sta naznanila, da obiščeta orlovski tabor v Maribori.

Plivanoš naših Slovincov v Sout-Bethlehemu v Ameriki so prišli srečno domo na obisk. Vnogi izmed naših gornjih ljudi poznajo g. Murn Anzelma.

V Furlaniji je nastalo boljše-
viško gibanje med Slovinci i Furlani. Talijansko vojaštvo dela red.

Najnovejše.

Vogrsko. Na telovo so v Pešti pred podobe vogrskih velikašov: Petőfi, Vörösmartija itd. korine (rože) sipavali Vogri v znamenje, ka so z mirom ne zadovoljni i ka ščejo v tistom duhi ostati kak so pisali i delali imenivani velikašje. — Do 60 jezer vlovljencov ma ešče Vogrsko v Rusiji. Milijarde bi koštalo, če bi je domo spravili. Začeli so pobirati i komaj 800 jezero koron je prišlo vkūp, niti edna milijona nej. Britko se tožijo madjarski listi nad tov trdosrčnostjov bogatih milijonarov. Zaistino trda so gratalo srca po tom boji, čutimo vse povsedi. Sūša je na Madjarskom dosta kvara napravila. Ministerstvo za prehrano je zato, kak piše „Nemzeti Ujság“ od junija 3. odredilo, da *mora biti rekviracija*; vojska, državni službeniki, betežniki dobijo zrnja, keliko potrebujejo, delavci i drugi pa *samo osem kilogramov na mesec*. Ministerstvo je nadale sklenolo, ka nalogo navrže na edno leto na kmete ki so kaj pripovali iz te dače bi prislo 500 milijonov vkūp. — *Sekulacija* dajo vogrška židovska društva pobirati po Prekmurji, tista društva, štera so našim pogorencom ne štela nikaj plačati, kda so hodili pred kratkim iz Törnišča po dužno plačo. Po peneze znajo k nam, te so nej znali, kda smo je zvali najprido i kvar vcenijo. Komi je pretekla sekulacija, naj ne da indri sekulirati, kak Novine objavijo. Zdaj se vršijo pogajanja, ka bi kmeti sami vkūp stopili i v svoje kmečke kase vložili sekulacijo i z krščanskov družbov stopili v zvezo. Šterim pa ešče nej preteklo vreme, naj penez ne pošilajo na Vogrsko, zato, ka pravda prepove naše peneze prek meje pošilati i zato ste ne dužni teliko pošilati, kak dozda, da je jugoslovanski penez skoro dvakrat teliko vreden kak vogrski. Vi bi plačali staro šumo, vaš agent bi jo odneso v banko,

banka bi je na vogrške minila i polovico šume bi njoj za hasek ostalo. Agentje, vendar naj se Vam smili ljudstvo! Počakajte dokač uradni list ne objavi, kak de se dug poravnavao na Vogrskom, tečas niti filera tā ne pošilajte. Bo posebna komisija že za to, kak mirovna pogodba predpiše. Peneze dente v svojo kmečko kaso, družbi pa to naznanite, drugo ne trebe. — **Izlet so napravili** 5. junija dijaki Veržejski v Törnišče, 6. pa oratorijanci v Žizke. Povsod so bili toplo sprejeti. **Pošteni tat.** V Žizkih pri sestrah je nekak odneso kokoš a dušna vest ga nej nehala pri miri, drugo noč je kokoš sam pūšto nazaj v hlev. Tolvajje njihovih drv so pa ešče nej dobili tē poštene dišnevestil

Mir vogrski je podpisan, kak smo dnes tjeđen poročali 4. junija, po Telovom tisti petek. V Pešti je seja bila tē den v državnem spravišči. Predsednik hiže, Rakovszki je naznano, ka se zdaj podpišuje mir, šteri razloči brate jezeroletne, a ta ločitev ne bo vekivečna. Na to so poslanci stanoli gor i spregovorili: ne ločimo se. V celoj državi je razglašen nagli šod (statarium) naj nemiri ne nastanejo. **Cena dolarov** je spadnola na 70 koron. **Regent Aleksander** je obiskao Bosno, za n kratak čas bo tūdi Zagreb i Ljubljano. **Pri kúplji obleke pazite!** Cene so spadnole 20% i ne plačujtē po staroj ceni, ka je prle meter 100 K, bio je zdaj samo 80 K.

Pošta.

V. B Rakovnik. Hvala na spisih. Da bolje v prekmurščini, pač celo a na podlagi slovenskoga kn. jezika. **V. Bratina. Križovci.** Za Novine 20 K., Moramo računati, zato na misijone ne ostane nikaj. Oglas pride dvakrat. List se redno pošilja. **Kerec I. Torino.** Prav lepa hvala za spomin. Dobro bi pa bilo slavnost na kratki popisati. **Marič Mihal. Sobota.** Do zadnjega junija máte plačene Novine, te je stavimo, kak želete.

Podpišite akcije za Zadrugo državno cele Jugoslavije! Edna akcija košta 900 koron i se penezi moro poslati do 20. junija toga leta na tē naslov: **Središnja Zadruga za snaldevanje i izvoz. A. D. v Beogradu.** Jako priporočamo to Zadrugo!

Žimnata, kak i prvovrstna **svilnata mlinska sita** (pajtli) iz Švice za melo (moko) vseh vrst se dobijo v trgov. **Avgust Čadez, Ljubljana,** Kolodvorska ulica št. 35, nasproti „štare Tišlerjeve gostilne“.

Vapno najboljšje i najcenejše i brezov les za kolare se dobi pri Bratina Vekoslavi, študenčnom majstri pri Sv. Križi poleg Lotmerka.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odáva: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, črevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Küpüje: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posredüje (pomaga küpiti) pri küpiti vekših poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico küpüvati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v zadružnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podržnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podržnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Križevci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.

Ivan Kokot
trgovina z mešanim blagom
(nasproti cerkve)

 Dolnja Lendava.

Priporoča svojo veliko zalogo različnoga manufakturnoga blaga kakti:

Zefirjé, druke, šifon, käper, saténe, belo platno, cajgé za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmeraj karbid kak tüdi drugo špecerejsko blago.

Küpüvanje jajc po najvišjih dnevnih cenah.

Točna postrežba. Zmerne cene.

Dolnje-Lendavska
hranilnica.

(Alsólendvai Takarékpénztár)

Vstanovljena leta v Dolnji Lendavi.
1873.

Sprejma vloge na hranilne knjižice poleg najveksi procentov.

Dava vsakovrstna posojila.

Küpüje dollare i vse vrste vrednostnih papirov, zlate i srebrne peneze vsigdar po najvišioj ceni.

Prevzeme vsakovrstne bančne posle i rada da vsakomi tanač v penezni poslaj.